

Unfair Competition and Domain Names

■ PALINA ŠABUNIA

Palina Šabunia — Bachelor of Law, a 5th year student at the Faculty of Law of Belarusian State University, department of Economic law. Her legal interests cover the sphere of e-commerce.

Review of the article (full version available in the Belarusian part of the journal):

The definition of a word “domain” is not to be found in any statutory act of the Republic of Belarus. The author of the article defines the concept, specifies its meaning and draws analogies to the legally acknowledged phenomena. In the article one can find the discussion of such topical issues as cybersquatting, taking up a domain name in order to capitalise on some other brand etc. The author reviews the moot points in the national legislation concerning domain name usage and proposes possible ways of preventing legal unsettlement of some major issues in the sphere.

Нядобрасумленная канкурэнцыя й дамэнныя імёны

■ ШАБУНЯ ПАЛІНА

Шабуня Паліна — бакаляўрка права, навучаецца на 5 курсе юрыдычнага факультэту БДУ на аддзяленьні “эканамічнае права”. Галіна зацікаўленасцьця: электронная камэрцыя.

Ролю дамэну можна параўнаць з роляй імя для чалавека ці то з таварным знакам (знакам абслугоўваньня) для прадукцыі. Добра раскручанае дамэннае імя зь віртуальнай прасторы здольна прыносіць рэальны даход свайму ўладальніку. А тое, што прыносіць даход, натуральна, можа стаць аб’ектам захопу — ці то гэта таварны знак (знак абслугоўваньня) ці то дамэннае імя зь віртуальнай прасторы. Захоп, у сваю чаргу, ёсьць першым крокам да нядобрасумленнай канкурэнцыі.

Дзеля высвятленьня таго, якім чынам рэгістрацыя дамэннага імя можа стаць парушэньнем палажэньняў Закону Рэспублікі Беларусь “Аб супрацьдзеянні манапалістычнай дзейнасьці і разьвіцьці канкурэнцыі”, неабходна напачатку даць асноўныя паняткі і вызначыцца з праблематыкай.

Дамэн — гэта галіна прасторы герархічных імёнаў сеціва Internet, якая абслугоўваецца наборам сэрвэраў дамэнных імёнаў (DNS) і цэнтралізавана адмініструецца¹.

Заканадаўства Рэспублікі Беларусь як такое не дае панятка “дамэн”. Адзіным нарматыўным актам, у якім зроблена спроба вызначыцца з дэфініцыяй разгляданага панятку, ёсьць Пастанова Міністэрства сувязі Рэспублікі Беларусь ад 3 сакавіка 2001 г. № 7 “аб зацьверджаньні інструкцыі па сецівах і службах перадачы дадзеных”. Але дадзены акт ёсьць вузка спецыялізаваным і таму ня можа ўжывацца да грамадзянска-праўных стасункаў.

Зразумела, што дамэннае імя ёсьць самастойным сродкам індывідуалізацыі, хоць і мае агульныя рысы з правам на такія сродкі. Практыка паказала, што акрамя адрасацыі інфармацыі пры яе перасылцы ў межах кампутарнага сеціва дамэннае імя выконвае функцыі, аналягічныя функцыям таварнага знаку (знаку абслугоўваньня) і іншым сродкам індывідуалізацыі.

Зараз у дачыненні да дамэнных імёнаў адсутнічае традыцыйнае для таварных знакаў (знакаў абслугоўваньня) абмежаваньне пералікам тавараў ці паслугаў дзеяньня сродкаў індывідуалізацыі. Як правіла, дамэннае імя выкарыстоўваецца дзеля ажыцьцяўленьня дзейнасьці стасоўна любых тавараў і паслугаў, за выняткам абмежаваньняў, прадугледжаных заканадаўствам, якія будуць разгледжаны ніжэй. Але само права на дамэннае імя мае часовыя межы: яно ўзьнікае толькі з моманту рэгістрацыі.

Наагул, права на дамэннае імя складаецца з двух правамоцтваў: права на адміністраваньне дамэну і права на выкарыстаньне дамэннага імя. У дадзенай працы будзе закранута другое правамоцтва.

¹ Калятин В.О. Право в сфере Интернета. М., 2004. С. 33.

Змест права на выкарыстаньне дамэннага імя ў сваім агульным выглядзе — гэта ўстанаўленьне магчымасьцяў яго выкарыстаньня ў межах Інтэрнэту. Неабходна таксама ўлічваць, што ў поўнай ступені кантроль ажыццяўляецца толькі над часткай дамэннага імя, якая ўказвае на дамэн, кантраляваны ўладальнікам дамэннага імя. Дадзеная частка называецца ядзеркам дамэннага імя. Уладальнік дамэннага імя мае права кантраляваць ня толькі само імя, але і ўсе іншыя стварэньні на ягонай падставе.

Адсюль вынікаюць наступныя праблемы:

1. немагчымасьць кантролю выкарыстаньня ядзерка дамэннага імя ў найменшні іншых дамэнных імёнаў;
2. магчымасьць наўмыснага выкарыстаньня падобных дамэнных імёнаў дзеля ўвядзеньня спажыўцоў у зман;
3. наўмыснае выкарыстаньне падобных дамэнных імёнаў дзеля выкарыстаньня чужой рэпутацыі ці то дзеля зьявагі і г.д.

Аднак дадзеныя праблемы ўзьнікаюць тады, калі канкрэтны карыстальнік здолеў зарэгістраваць менавіта тое дамэннае імя, якое пажадаў. І натуральна, што тут узнікае ня вырашаная заканадаўствам праблема кібэрсквотынга.

Па сутнасьці, кібэрсквотэры — гэта асобы (як фізычныя, так і юрыдычныя), якія імкнуцца атрымаць выгоду з зарэгістраванага дамэннага імя. Такія асобы рэгіструюць дамэны, да якіх ня маюць прамога дачынення, дзеля іх найдалейшага перапродажу. Зразумела, што кібэрсквотэры падбіраюць дамэнныя імёны, на якіх можна зарабіць, і рэгіструюць у першую чаргу імёны, сугучныя зь вядомымі таварнымі знакамі (знакамі абслугоўваньня) ці то найпрост агульнаўжывальныя словы, т.б. лёгкія для запамінаньня дамэны.

Адзін з накірункаў “дзеянасьці” кібэрсквотэрэў заснаваны на варыянтах напісаньня таго ці іншага дамэннага імя ці магчымых памылках у набіраньні як самога імя, так і ў напісаньні дамэну. Эканамічны разьлік просты — “чалавечы” чыньнік мае месца, і памылкі ў наборы дамэнаў, каторыя часта наведваюць, будуць заўсёды і, такім чынам, будзе ўстойлівая наведвальнасьць дамэнаў-двайнятаў. А вось што будзе разьмешчана на гэтых дамэнах-двайнятах, ужо невядома. Часам рэклама, якая разьмяшчаецца на такіх дамэнах-двайнятах, здольная акупіць выдаткі кібэрсквотэра на ўтрыманьне дамэну, незалежна да таго, ці атрымаецца яго калі-небудзь прадаць, ці не. Такі від дзейнасьці мае назву тайпсквотынг.

І, нарэшце, ня так даўно зьявілася яшчэ адна разнавіднасьць кібэрсквотынга: капіююцца ня толькі назвы папулярных сайтаў, але і іх дызайн, а галоўнае формы зьбіраньня карыстальніцкіх дадзеных (менавіта дадзеныя дзеяньні і трапляюць пад катэгорыю “нядобрасумленнае канкурэнцыя”). Калі кібэрсквотэр дастаткова падобна клануе сайт, а карыстальнік трапіцца нядбайны, то пароль, а таксама і нумар крэдытнай карткі, трапляюць у распараджэньне махляра.

Неабходна адзначыць, што такая разнавіднасьць кібэрсквотынгу ў нас пакуль амаль не сустракаецца, што выклікана, хутчэй за ўсё, недастатковым узроўнем разьвіцьця электроннай камэрцыі. Падчас буму дот-комаў некаторыя дамэнныя імёны прадаваліся за мільёны даляраў — напрыклад, напрыканцы 1999 г. *business.com* быў набыты за 5 млн, а *loans.com* — за 1 млн. напрыканцы 2000 г.

У Рэспубліцы Беларусь органам-каардынатарам па рэгістрацыі і дэлегаваньні дамэнаў другога ўзроўню ў зоне BY ёсьць Дзяржаўны цэнтар бясьпекі інфармацыі пры Прэзыдэнту Рэспублікі Беларусь (ДзЦБІ), у адпаведнасьці з рашэньнем, зацьверджаным адпаведным запісам у базе дадзеных ccTLD галаўных міжнародных арганізацыяў па прызначэньні адрэсаў і імёнаў у секце Інтэрнэт — ICANN і IANA. ДзЦБІ дзейнічае на падставе “Палажэньня аб Дзяржаўным цэнтры бясьпекі інфармацыі пры Прэзыдэнту Рэспублікі Беларусь”, зацьверджанага Ўказам Прэзыдэнта Рэспубліка Беларусь ад 28 лістапада 2000 г. № 639².

Характэрна, што правілы па рэгістрацыі дамэнных імёнаў другога ўзроўню ў зоне BY не прадугледжваюць, што дзяржаўны орган будзе правяраць наяўнасьць супадзеньня зарэгістраваных таварных марак і дамэнных імёнаў. Правіламі ўстанаўліваецца, што карыстальнікі толькі “выкарыстоўваюць назвы арганізацыі ці групы арганізацыяў, ад імя якой падаецца заяўка. Заяўніку пры выбары дамэннага імя неабходна пазьбягаць назваў, якія яўна супадаюць з найменшымі вядомых гандлёвых марак і арганізацыяў”³.

2 http://www.tld.by/rules_new.html Правила регистрации и делегирования доменных имен второго уровня в зоне BY. п. 1.2.

3 http://www.tld.by/rules_new.html Правила регистрации и делегирования доменных имен второго уровня в зоне BY. п. 2.4.

А вось у п. 2.5 разгледаных правілаў ДзЦБІ наогул здымае з сябе ўсялякую адказнасць: “заяўнік нясе поўную адказнасць за магчымае парушэнне ім правоў на гандлёвую марку ці іншую інтэлектуальную ўласнасць, як і за канфліктныя сытуацыі, якія могуць узнікнуць пры выкарыстанні назваў іншых арганізацыяў”⁴.

Т.б. дзейнічаюць лібэральныя правілы рэгістрацыі дамэнных імёнаў у зоне ВУ. Як і ў большасці адкрытых дамэнаў, у зоне ВУ дзейнічае заяўны парадак рэгістрацыі імёнаў. Рэгістратар не ўпаўнаважаны на правядзенне папярэдняй праверкі заяўленых да рэгістрацыі дамэнных імёнаў на адпавяданне іх якім-небудзь аб’ектам, у тым ліку і аб’ектам інтэлектуальнай уласнасці. Выбар імя дамэну і яго выкарыстанне ажыццяўляе заяўнік. Адпаведна і рызыка магчымых наступстваў, якія звязаны з выбарам імя дамэну і яго выкарыстаннем, нясе ўладальнік дамэннага імя.

У Рэспубліцы Беларусь пакуль што спрэчак па рэгістрацыі дамэнных імёнаў не ўзнікала, але такія спрэчкі вельмі распаўсюджаны за мяжой.

Складанасць разгляду канфліктных сытуацыяў паміж уладальнікамі таварных знакаў (знакаў абслугоўвання) і ўладальнікамі дамэнных імёнаў заключаецца ў недастатковай распрацаванасці праўнай сутнасці дамэннага імя і яго адрозненняў ад таварных знакаў (знакаў абслугоўвання).

Сярод падставаў пазначаных канфліктаў можна назваць наступныя:

1. адрозненне паміж сыстэмай надання правоў на таварныя знакі (знакі абслугоўвання) і сыстэмай надання правоў на дамэнныя імёны;
2. адрозненне паміж сыстэмай рэгістрацыі таварных знакаў (знакаў абслугоўвання) і сыстэмай рэгістрацыі дамэнных імёнаў;
3. адрозненне паміж нацыянальнымі заканадаўствамі аб таварных знаках (знаках абслугоўвання);
4. адсутнасць на сучасным этапе адпаведнага прававога механізму, неабходнага дзеля вырашэння спрэчак, якія ўзнікаюць паміж уладальнікамі таварных знакаў (знакаў абслугоўвання) і ўладальнікамі дамэнных імёнаў і г.д.

Падаецца дзіўным, што ў сваёй працы дзеля абароны правоў асобы ад незаконнага выкарыстання таварнага знаку (знаку абслугоўвання) мы выбралі не грамадзянскі позыў, заснаваны на праве інтэлектуальнай уласнасці, а таксама таварных знакаў і знакаў абслугоўвання, а звярнуліся да заканадаўства аб супрацьдзеянні нядобрасумленнай канкурэнцыі. Аднак некаторыя нормы Закону Рэспублікі Беларусь “Аб супрацьдзеянні манапалістычнай дзейнасці і развіцці канкурэнцыі” могуць быць выкарыстаны дзеля абароны правоў праваўладальніка ад нядобрасумленнай канкурэнцыі пры выкарыстанні дамэннага імя.

Арт. 14-2 п. 1 Закону Рэспублікі Беларусь “Аб супрацьдзеянні манапалістычнай дзейнасці і развіцці канкурэнцыі” вызначае: “Забараняюцца і прызнаюцца ў вызначаным парадку проціпраўнымі ўсе дзеянні, здольныя выклікаць зман у дачыненні да суб’ектаў гаспадарання, тавараў ці то прадпрымальніцкай дзейнасці канкурэнтаў, у тым ліку незаконнае выкарыстанне суб’ектам гаспадарання не належнага яму фармальна наймення, таварнага знаку (знаку абслугоўвання), наймення месца паходжання тавару на таварах, іх пакунках, на шылдах, пры дэманстрацыі экспанатаў на выставах і кірмашах, у рэкламных матэрыялах, друкаванай і іншай дакументацыі”⁵.

У пазначаным артыкуле істотныя тры наступныя моманты:

1. ці выклікае выкарыстанне дамэннага імя зман ці то можа яго выклікаць;
2. ці можна лічыць, што дамэннае імя будзе таварным знакам ці то іншым сродкам індывідуалізацыі ў кантэксце разгледанага артыкула;
3. якой формай выкарыстання сродку індывідуалізацыі ёсць дамэннае імя, калі ёсць сродкам індывідуалізацыі.

Пачнем з першага пункту. Ці можа выклікаць выкарыстанне дамэннага імя зман? Думаем, што адказ на дадзенае пытанне будзе адназначным. Як правіла, арганізацыі імкнуцца, пераносячы сваю дзейнасць і ў сферу Інтэрнэт, каб іх вэб-адрэса супадала з гандлёвай маркай ці фірмовым найменнем тавару. На што разлічвае карыстальнік, зайшоўшы, напрыклад, на старонку pokia.

4 http://www.tld.by/rules_new.html Правила регистрации и делегирования доменных имен второго уровня в зоне ВУ. п. 2.5.

5 О противодействии монополистической деятельности и развитии конкуренции: Закон Республики Беларусь от 10.12.1992 № 2034-XII (с изм. и дополн. Законов Республики Беларусь от 10.01.2000 N 364-3, от 02.12.2002 N 154-3) // Консультант Плюс: Беларусь [Электрон. ресурс] / ООО “ЮрСпектр”, Нац. центр правовой информации Республики Беларусь. Мн., 2005.

бу? Адказ адназначны — карыстальнік разьлічвае пабачыць інфармацыю аб прадукцыі, якая выпускаецца дадзенай фірмай. Вялікай бяды ня будзе, калі замест прадукцыі фірмы Nokia на сайце будзе разьмешчана інфармацыя, напрыклад, пра дзіцячы часопіс. Хоць у Расейскай Фэдэрацыі кампанія Nokia перамагла ў спрэчцы па валоданьню правам на гэтае дамэннае імя. Неабходна зрабіць абумоўку, калі сайт, які мае падобнае найменне з таварным знакам, не выкарыстоўвае вестак, што ганяць праваўладальніка ці то ня ўводзяць карыстальніка ў зман, то нормы арт. 14-2 Закону Рэспублікі Беларусь “Аб супрацьдзеяньні манапалістычнай дзейнасьці і разьвіцьці канкурэнцыі” ня будуць выкарыстоўвацца. У дадзенай сытуацыі ўзьнікла спрэчка з таго, ці меў права ўладальнік дамэннага імя на яго рэгістрацыю. Зараз судовая практыка разьвітых краінаў ідзе наступным чынам. Калі дамэннае імя было зарэгістравана да таго, як быў зарэгістраваны таварны знак (знак абслугоўваньня, фірмовае найменне і г.д.), то правам на дамэннае імя валодае той, хто яго зарэгістраваў. Калі наадварот, то ў парадку пазыўнога судаводзтва праваўладальнік таварнага знаку можа адсудзіць дамэннае імя.

У якасьці прыкладаў прывяду некалькі справаў, якія былі разгледжаны ў Расейскай Фэдэрацыі: спрэчка аб дамэне Mosfilm.ru была выйграная Мосфільмам; couner-strike.ru была выйграная ўладальнікам правоў на аднаіменную гульню і г.д. Аднак, возьмем і іншы прыклад. Спрэчка пра дамэннае імя Denso.com была прайграная японскай фірмай расейскай фірме ТАА “Денсо”. Суд абгрунтаваў свае рашэньне тым, што адказнік (ТАА “Денсо”) зарэгістраваў дамэннае імя, якое супадае зь яго найменнем, а таксама і тым, што японская фірма ня ёсьць шырокавядомай у Расейскай Фэдэрацыі⁶.

Падсумоўваючы, адзначым, што ўжываньне главы 4 Закону Рэспублікі Беларусь “Аб супрацьдзеяньні манапалістычнай дзейнасьці і разьвіцьці канкурэнцыі” да “нядобрасумленнай канкурэнцыі” магчыма толькі тады, калі дамэннае імя выкарыстоўваецца дзеля зману. Калі ж інфармацыя, якая разьмяшчаецца на сайце, не прыводзіць да ўвядзеньня спажыўца ў зман, то да такіх спрэчак будзе ўжывацца Закон Рэспублікі Беларусь “Аб таварных знаках і знаках абслугоўваньня”.

Ці можна лічыць дамэннае імя таварным знакам (знакам абслугоўваньня) у кантэксце артыкула 14-2 Закону Рэспублікі Беларусь “Аб супрацьдзеяньні манапалістычнай дзейнасьці і разьвіцьці канкурэнцыі” “Формы нядобрасумленнай канкурэнцыі”?

Менавіта дадзенае пытаньне і выклікае найбольш складанасьцяў. Неабходна адзначыць, што Закон Рэспублікі Беларусь “Аб супрацьдзеяньні манапалістычнай дзейнасьці і разьвіцьці канкурэнцыі” быў прыняты ў 1992 г. Безумоўна, што на той час размова пра рэгістрацыю дамэнных імёнаў і не ішла. Мы лічым абсалютна лягічным і заканамерным, што арт. 14-2 разгляdanaга закону распаўсюджвае сваё дзеяньне і на дамэнныя імёны па аналёгіі з Законам Рэспублікі Беларусь “аб таварных знаках і знаках абслугоўваньня” і іншых нарматыўных актах па рэгуляваньні правоў на інтэлектуальную ўласнасьць.

Аднак дадзеную частку артыкула можна растлумачыць і зь іншага боку. Калі таварны знак ці іншы сродак індывідуалізацыі не належыць асобе, то як яна наогул можа яго зарэгістраваць і ці будзе рэгістрацыя такога дамэну незаконнай? Будзем лічыць, што такая рэгістрацыя ўжо сама па сабе ёсьць незаконнай. Такое палажэньне прыводзіць да яшчэ большых несутыковак і супярэчнасьцяў. У такой сытуацыі асоба забавязана правяраць, ці ёсьць выбранае ёй дамэннае імя сродкам індывідуалізацыі. Неабходна адзначыць, што праваўладальнікамі дамэнных імёнаў часьцяком ёсьць не юрыдычныя асобы, а фізычныя. А ў апошніх няма ня толькі магчымасьці, але і неабходнасьці звароту за запытам. На нашу думку, аптымальным у дадзеным выпадку ёсьць сытуацыя, калі пры рэгістрацыі дамэннага імя рэгіструючым органам будзе адначасова праводзіцца праверка на наяўнасьць такога таварнага знаку ці іншага сродку індывідуалізацыі.

Такім чынам, можна зрабіць выснову, што арт. 14-2 Закону Рэспублікі Беларусь “Аб супрацьдзеяньні манапалістычнай дзейнасьці і разьвіцьці канкурэнцыі” можа ўжывацца (пры належным абгрунтаваньні) у поўнай меры да выкарыстаньня дамэнных імёнаў, калі такім выкарыстаньнем парушаюцца правы праваўладальніка на сродкі індывідуалізацыі, што прыводзіць да нядобрасумленнай канкурэнцыі.

Якой формай выкарыстаньня сродкаў індывідуалізацыі ёсьць дамэннае імя?

Лягічна, што выкарыстаньне дамэннага імя ня ёсьць ні пакункам, ні шылдай, ні ўсім іншым, што пералічана ў Законе Рэспублікі Беларусь “Аб супрацьдзеяньні манапалістычнай дзейнасьці і разьвіцьці канкурэнцыі”. Аднак пералік спосабаў выкарыстаньня ў Законе Рэспублікі Беларусь “Аб супрацьдзеяньні манапалістычнай дзейнасьці і разьвіцьці канкурэнцыі” ня ёсьць вычэрпным.

6 <http://www.internet-law.ru/intlaw/precedents.htm>

Закон Рэспублікі Беларусь “Аб супрацьдзеянні манапалістычнай дзейнасці і развіцці канкурэнцыі” адзначае “і іншай дакументацыі”. У дадзеным выпадку неабходна дакладна разумець, што само дамэннае імя па сваёй сутнасці ня ёсць матэрыяльным аб’ектам, а вось вэб-бачына, размешчаная пад канкрэтным дамэнным імем, можа быць разгледжана як дакумент. Безумоўна, вэб-бачына ня ёсць электронным дакументам у вузкім сэнсе слова, як трактуецца ў Законе Рэспублікі Беларусь “Аб электронным дакументам”. Каб быць электронным дакументам у кантэксце Закону Рэспублікі Беларусь “Аб электронным дакументам”, такі дакумент павінен мець дакладна вызначаную структуру і рэквізыты, якія дазваляць яго ідэнтыфікаваць. У прыватнасці, структура электроннага дакументу складаецца з дзвюх частак: непасрэдна самога зместу, т.б. інфармацыі, і электроннага подпісу. У арт. 7 Закону Рэспублікі Беларусь “Аб электронным дакументам” дакладна вызначаецца, што электронны подпіс ёсць неад’емным элементам электроннага дакументу. Можна было б лічыць, што інфармацыя, якая змяшчаецца на вэб-бачыне і адлюстроўваецца на маніторы (дысплэі) кампутара, ёсць знешняй формай адлюстравання электроннага дакументу, але гэта ня так. Немагчыма занатаваць лічбавым подпісам дакумент, які будзе прачытаны тысячамі карыстальнікаў толькі па адной прычыне: тэхнічна немагчыма даць ім закрыты ключ подпісу. Ды, уласна кажучы, і няма патрэбы.

Чым жа тады ёсць вэб-бачына? Лічым, што назваць яе іншым чынам немагчыма. У такім выпадку заканадаўцу неабходна дадаць адпаведныя палажэнні наступным “а таксама праз адлюстраванне інфармацыі ў сеціве Інтэрнэт”. Такая фармулёўка дазволіць уключыць у сябе ўсе магчымыя варыянты адлюстравання інфармацыі і ня будзе патрабаваць у далейшым дадаткаў і ўдакладненняў.

Такім чынам, з вышэйпазначанага можна зрабіць выснову, што адпаведныя палажэнні арт. 14-2 Закону Рэспублікі Беларусь “Аб супрацьдзеянні манапалістычнай дзейнасці і развіцці канкурэнцыі” могуць выкарыстоўвацца дзеля абароны ад нядобрасумленнай канкурэнцыі праз ужыванне антыманапольнага заканадаўства пры наступных умовах:

1. выкарыстанне дамэннага імя прыводзіць да пераблытвання яго з таварнымі знакамі і іншымі сродкамі ідывідуалізацыі незалежна ад таго, ці супадае яно цалкам, ці то розніцца некалькімі сымбаламі;
2. інфармацыя, размешчаная на такой вэб-бачыне пад адрэсай канкрэтнага дамэну, наймысна ўводзіць карыстальнікаў у зман.

Наагул, па дадзенай частцы артыкулу можна прывесці канкрэтны прыклад.

Рэгіструецца дамэннае імя, якое супадае ці падобна вельмі блізка да наймення фірмы, якая мае добрую дзелавую рэпутацыю і шырокае кола кліентаў. І з такога сайту будзе прадавацца тавар, аналагічны фірме-праваўладальніку. Напрыклад, “Pepsi”; і прадавацца будзе ліманад. Дадзеная дзейнасць на 99,9% прывядзе да таго, што многія замоўнікі будуць думаць, што замаўляюць прадукцыю кампаніі “Pepsi” нават з улікам таго, што поўнае найменне вытворцы пазначаецца па-іншаму. А зараз крыху зьменім сытуацыю: уладальнік дамэннага імя прадае прадукцыю, разлітую і ўпакаваную арыгінальнай, але ніжэйшай па сваім якасным характарыстыкам. У такой сытуацыі натуральна, што канкрэтны спажывец тавару адмовіцца ад спажывання прадукцыі арыгінальнай кампаніі, а не ад прадукцыі ўладальніка дамэну. Т.б. тут яўны выпадак нядобрасумленнай канкурэнцыі.

Частка 2 арт. 14-2 Закону Рэспублікі Беларусь “Аб супрацьдзеянні манапалістычнай дзейнасці і развіцці канкурэнцыі” ўстанаўлівае: “Забараняецца і прызнаецца ва ўстаноўленым парадку неправамернымі сьцьвярджэнні пры ажыццяўленні прадпрымальніцкай дзейнасці, якія здольныя дыскрэдытаваць суб’екты гаспадарання, тавары ці прадпрымальніцкую дзейнасць канкурэнта, у тым ліку ў выніку распаўсюду суб’ектам гаспадарання непасрэдна ці празь іншых асобаў у сродках масавай інфармацыі, рэкламных і іншых выданнях і іншымі спосабамі падманых, неадпаведных, скажоных звестак пра прадпрымальніцкую дзейнасць, фінансавы стан, навукова-тэхнічныя і вытворчыя магчымасці, тавары канкурэнтаў.

Дадзены артыкул наўпрост, без усялякіх дадатковых тлумачэнняў можа выкарыстоўвацца да інфармацыі, якая распаўсюджваецца празь сеціва Інтэрнэт і да разгледанай намі праблемы аб нядобрасумленнай канкурэнцыі праз рэгістрацыю дамэнных імёнаў.

Падсумаваньне

На жаль, але, можа, і на шчасьце, на дадзены момант у Рэспубліцы Беларусь не было разгледжана ніводнай спрэчкі па дамэнных імёнах. Але зразумела, што ў хуткім часе такія справы

зьявляцца і нашыя суды сутыкнуцца з неўрэгуляванасцю дадзенага пытання заканадаўствам. Ужываньне аналёгіі закону і аналёгіі права далёка не заўсёды апраўдвае сябе ў сеціве Інтэрнэт.

Лічым, што ў першую чаргу будуць ужывацца нарматыўныя акты, накіраваныя на абарону спосабаў індывідуалізацыі. Ужываньне антыманапольнага заканадаўства будзе мэтазгодным тады, калі іншыя спосабы абароны ад нядобрасумленнай канкурэнцыі будуць безвыніковымі. Заўсёды добра мець яшчэ адзін шанец на абарону ад нядобрасумленнай канкурэнцыі.

Сьпіс выкарыстаных крыніцаў

1. О противодействии монополистической деятельности и развитии конкуренции: Закон Республики Беларусь от 10.12.1992 № 2034-XII (с изм. и дополн. Законов Республики Беларусь от 10.01.2000 N 364-З, от 02.12.2002 N 154-З) // Консультант Плюс: Беларусь [Электрон. ресурс] / ООО "ЮрСпектр", Нац. центр правовой информации Республики Беларусь. Мн., 2005.
2. О товарных знаках и знаках обслуживания: Закон Республики Беларусь от 5.02.1993 г. № 2181-XII . В редакции Закона Республики Беларусь от 27 октября 2000 г. № 447-З // Консультант Плюс: Беларусь [Электрон. ресурс] / ООО "ЮрСпектр", Нац. центр правовой информации Республики Беларусь. Мн., 2005.
3. Об электронном документе: Закон Республики Беларусь от 10.01.2000 г. № 357-З // Консультант Плюс: Беларусь [Электрон. ресурс] / ООО "ЮрСпектр", Нац. центр правовой информации Республики Беларусь. Мн., 2005.
4. http://www.tld.by/rules_new.html Правила регистрации и делегирования доменных имен второго уровня в зоне BY.
5. Калятин В.О. Право в сфере Интернета. М., 2004. С. 33.
6. Доменное имя. <http://www.krylovarat.kiev.ua/index.php?ct=10>.
7. Минченкова Милена. Использование чужих товарных знаков в доменных именах сети Интернет. <http://www.ndiiv.org.ua/ua/vidanya/pub/2003-01-19.htm>.
8. Прозоровская Е.В., Прозоровский А.А. Столкновение фирменных наименований, товарных знаков и доменных имен. <http://www.ndiiv.org.ua/ua/vidanya/pub/2003-01-19.htm>.
9. <http://www.internet-law.ru/intlaw/precedents.htm>.

■ ПЕРАКЛАЛА ГАННА ЖАРАБЦОВА